

24.1.2013 Nový Bydžov, 29.12.2013 Předhradí

Pozdrav pokoje: Zdravím vás apoštolským pozdravem Milost vám a pokoj od Boha Otce, Syna a Ducha svatého! Dnes je poslední neděle občanského roku, čas bilancí.

Introit: Hospodin však bude trůnit věčně, soudnou stolicí má připravenou. 9Rozsoudí svět spravedlivě, povede při národů dle práva. 10Hospodin je zdeptanému nedobytným hradem, v dobách soužení je hradem nedobytným. 11V tebe necht' doufají, kdo znají tvé jméno. Vždyť ty, kdo se dotazují po tvé vůli, neopouštíš, Hospodine. Ž 9,8-11

Píseň: 442 Pane, dnešek je den chvály

Modlitba: Věčný Bože, náš čas leží ve tvých rukou. Ty jsi nám věnoval čas k životu. Přiznáváme, že si s ním občas nevíme rady. Někdy nás otročí – chceme toho stihnout co nejvíc. Někdy nevíme, co s ním. Někdy ho věnujeme zbytečností a to podstatné odbýváme. Pomoz nám každému dni a každé hodině dávat, co jim patří. Osvobod' nás od pocitu, že nám čas utíká mezi prsty. Nech nás prožívat to krásné i to těžké, jak to přichází. Náš čas má své hranice, ale ty jsi věčný. Chceš přesměrovat náš pohled z našeho malého života k věčnosti. Děkujeme Ti za to. Tobě patří všechna sláva. Amen.

I.čtení: Ev. Podle Marka 13, 4 – 9.14 - 20

Píseň: Ž 118 Ó chvalte laskavého Pána

II.čtení: Ev. Podle Marka 13, 31 – 37

31Nebe a země pominou, ale má slova nepomnou.32O onom dni či hodině neví nikdo, ani andělé v nebi, ani Syn, jenom Otec.33Mějte se na pozoru, bděte, neboť nevíte, kdy ten čas přijde.34Jako člověk, který je na cestách: než opustil svůj dům, dal každému služebníku odpovědnost za jeho práci a vrátnému nařídil, aby bděl.35Bděte tedy, neboť nevíte, kdy pán domu přijde, zda večer, či o půlnoci, nebo za kuropění, nebo ráno;36aby vás nenalezl spící, až znenadání přijde.37Co vám říkám, říkám všem: Bděte!“

Milí posluchači,

Ježíšova slova nepomnou. V čase míru i v čase zkázy, ba i pak, platí: „*Miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, z celé své duše, z celé své mysli a z celé své síly! Miluj svého bližního*

jako sám sebe!“ Bůh je s námi ve všem a je silnější než smrt, s touto jistotou můžeme vstoupit do dnešního textu.

Kdesi jsem četla, že žánr apokalypsa byl velmi oblíbený mezi prvními křesťany, kteří trpěli pronásledováním. A to proto – to byste asi neuhodli - že poskytoval útěchu. Tehdy jsem vůbec nepochopila, jak by mohl popis ohnivých jezer a dalších katastrof utěšovat. Ale je to tak. Ježíš říká učedníkům: „*Všechno jsem vám řekl předem.*“ (Mk 13,23) Takže poznáte, kdy to přijde, a taky když ještě není nejhůř a konec světa. A to je myslím ta útěšná funkce.

Evangelijní apokalyptická předpověď může být útěchou, ale i pomocníkem. Díky ní si můžeme udržet realistický pohled na svět. Nadhled. Když vidíme boj v politice, zprávy o stavu přírody, někdo nás podvede, atd., očima černé nálady se nám hroučí svět před očima a míří do zkázy. Ale není to ještě konec světa. Příznaky konce světa jsou jiné. Co jiné, horší! Ještě na tom nejsme tak špatně. Hodinu neznáte, příznaky ano. **Bděte, abyste neklesali na mysl zbytečně.** Vždyť malomyslnost patří už od starověku mezi hlavní hříchy, tedy stavy mysli, se kterými je třeba bojovat. Například činorodostí – zrcadlovou ctností k malomyslnosti.

Hodně lidí by souhlasilo: Pán Bůh odcestoval a nechal nás tu být. Je tu ale i druhá část: každému dal kompetence a sílu, pečovat o prostor svého života. A vrátí se.

Dům bez svého pána je něco nedokonalého. Asi ne pro líného služebníka. Tomu to vyhovuje, má pohodičku a „klid na práci,“ ale kdo má dobrého pána a má ho rád, tomu je teskno. Schází tu ten, kdo by ocenil. Kdo by poradil. Kdo by rozhodl. Kdo stvořil život v domě a dává všemu smysl. Dům je docela pěkný obraz pro svět. Svět jako Boží dům. My jako pracovníci toho

domu. Milující, a proto bdící – nad chodem domu i pohledem z okna na příjezdovou cestu.

Máme kompetence a sílu starat se o prostředí a vztahy v něm. A máme žít podle pravidel Pána domu – láska a spravedlnost. Miluj a pečuj, dobrého se přidrž a špatného ostříhej. Ostříhej je krásné staročeské slovo – vybaví se mi nůžky, kterými se odstříhnu od špatného, které se mě snaží ušpinit, nebo mě už ušpinilo.

K takovému ostříhání je třeba být při plném vědomí, nenechávat rozum a srdce spát. Bdění je vlastností lásky. Jinak nás pohltní snová realita bez pravidel, kde nepoznáme ani dobré ani zlé, ani nahoře, ani dole, a každý si s námi bude moct dělat, co bude chtít. Služebník na svém místě ale bdí. A ten, kdo takto bdí, spí spánkem spravedlivých. Jak praví Ž 4,9: „*Pokojně uléhám, pokojně spím, neboť ty sám, Hospodine, v bezpečí mi dáváš bydlet.*“

Proto bděte a a užívejte si ty dobré věci, které od Něj máme a dostáváme. Bděte, ať vidíte i ty dobré věci! Ať vidíte, že Kristus přichází do našeho života. Vždyť ten, který přijde, je dobrý!

Hlídejte bránu svého srdce a svého rozumu, ať můžete beze strachu otevřít, až přijde.

C. S. Lewis napsal v knize K jádru křesťanství: *"Nevím, jestli si lidé, kteří si přejí přímou Boží manifestaci lidstvu, uvědomují, co by to znamenalo. Až Bůh přijde, bude konec světa. Když vejde autor na jeviště, hra je u konce. Až přijde Bůh, (...) ve chvíli, kdy celý přirozený vesmír mizí jako sen a něco nového, dosud zcela nepředstavitelného, se zjevuje něco nádherné pro někoho a strašlivé pro jiného (...) už není čas vybírat strany. (...) Zatím nám Bůh dává příležitost vybrat si správnou stranu. Ale nepotrvá to věčně."*

Já mám ostych mluvit o Božím soudu, konci světa – tak jak ho známe, rozdělení na ty, co si vybrali dobrou stranu a ty, co si vybrali špatnou. Je to pro mě nepříjemné. Ale nemůžu ten osten příběhu upilovat ani ho zakrývat hedvábným kapesníčkem – to by nebylo čestné. Co to ale vlastně znamená? Jak si to máme představovat? Proč to má být?

Katastrofické filmy nám promítají pády meteoritů, výbuchy vulkánů, útok jiné civilizace – tak si představuje apokalypsu svět filmu. Popisy zde a ve knize Zjevení takovou vizi mohou podporovat. O co ale Bohu jde? Zlikvidovat svět a vyvolené přenést do nového, lepšího? Proč jsme tedy vyzýváni žít podle Božích pravidel už teď a pečovat o vztahy zde na zemi a pokud to neděláme, přichází trest a je to hřích? Pokud by svět byl na odpis, nemělo by to přece na tu chvíli před zničením smysl, mohli bychom se třeba jen duchovně zušlechtovat, abychom byli připravení a vytrvali – nepotřebovali bychom prostředí. Co když Bůh tento svět jen promění? Upgradeuje/Povýší na vyšší verzi? I to by jistě bylo chaotické. Možná je příchod Boha zachraňujícím činem, chvílí, kdy už se na to prostě „nemůže koukat“ a svobodná vůle nesvobodná vůle zasáhne. Nikdo neví.

Mnoho lidí podlehlo svodu trochu si tuto nejistotu „jak to bude vypadat – jak to poznám“ ulehčit. Vlastně celá hnutí. Vypočítat ono datum, kdy přijde.

Barvitě popisy „jak to bude“ i výpočty konce světa odvádějí pozornost od toho podstatného. (Ale nikdo ho nezná, není to žádoucí a vlastně ani důležité. Může přijít kdykoliv.) Bůh směřuje náš pohled k věčnosti. A Ježíš hlavně říká: Žijte tak, aby mohl přijít kdykoliv a vy se nemuseli zděsit. Večer, půlnoc, kuropění a

ráno – čtyři období hlídky – dobrý hlídač nespí ani v jedné části hlídky.

Řecké slovo apokalypsis neznamena zkáza, ale odhalení, odkrytí. Takže bychom měli spíš přemýšlet, co bude odhaleno – apokalypsa totiž odkrývá pravdu o dějinách a jejich smyslu. O tom můžeme přemýšlet i my – místo výpočtů a strachu z katastrof.

Píseň: 192 Dobře staví, kdo zná a ví

Oznámení

Přímluvy

Přicházíme k tobě, Pane, s tím, co kolem sebe vidíme a slyšíme: Lidé jdou smutně po své životní cestě. Slzy vždy neoschnou, bolest stravují naše síly. Milovaní lidé, blízcí, přátelé umírají. Vztahy se nějak zamotávají a trhají. Leckterý je zoufalý ze života. Živá na nás prázdnota smyslu...

Nech nás odkrýt, Bože, jak lidé vstupují na nové cesty, jak na nich nehledají svou výhodu, jak na ní sdílí svůj čas a svůj chléb, jak zakládají mír a posilují naději, jak zapalují světla v temnotě dnešních dnů, jak čelí neporozumění a nepřátelství. Posilni taky naši odvahu k životu.

My tě slyšíme, Bože, potřebuješ každého, každého z nás. Chceš s námi stavět svůj tvůj svět. Nikoho nevydáš napospas. Všichni jsme ti důležití. Nemusíme se před tebou schovávat. Povoláváš nás k životu a svěruješ nám tento svět jako zahradu života.

Učiň nás lidmi, kteří připravují druhým radost tam, kde vládne strach; kteří pomáhají ke svobodě, kde vládne útlak; kteří dodávají druhým odvahu tam, kde zoufalství vše zastíňuje a zašlapává do země; kteří druhým darují důvěru, kde je domovem neklid; kteří přinášejí mír, kde rejdí nesvár; kteří si umožňují věřit tam, kde samota dělá život a lidi hořkým; kteří vytvářejí komunitu tam, kde trápí odtrženost/vydělenost/odcizení...

Pane, kde nás osvobozuješ k životu a posiluješ naši odvahu k životu, tam se rozsvítí nová nebesa a nová země, tam se stáváme

svobodnými, i když jsme ještě svázaní; tam se můžeme smát, i když bychom snad plakali, tam začínáme žít, i když musíme umírat.

K Tobě společně voláme Ježíšovými slovy: Otče náš,...

Píseň: 531 Vzdejme čest Pánu Bohu

Poslání: Buďte připraveni a vaše lampy ať hoří. Lk 12,35

Požehnání: Bože, buď v mé hlavě a v mém chápání,
Bože, buď v mých očích a v mém hledění,
Bože, buď v mých ústech a v mém mluvení,
Bože, buď v mém srdci a v mém myšlení,
Bože, buď v mé smrti a mém loučení. Amen.

Píseň: 487 Amen, Otče, rač to dáti